

Nagy Gábor

Szőlőhegy

Dédnagyapámmal együtt kaptattunk
fel a *Saisra*, a Sast mondták így
a poros dűlőutakon zihálva,
háztájinak meghagyott szőlődomb,
nekem, akkor, szőlő-Ararát
legalábbis, mit tudtam én a bőven
termő *noháról* a lankákon,
fölöttük *Öregapám* úgy tekint szét,
mint aki röstelkedve, mégis büszkén
mutatja legkisebb utódának
a raffiával összetákolt,
megdézsmált birtokot.

Utazás

Nagyapám a pince mohos hűvösében
hordóról hordóra lopózott,
mikor nagyanyánk *Celldanyért*
velünk autózott. Csernobil után
másfél évvel egy remény volt:
a budai csodadoktor. Maga nagyanyám,
aki úgy járt vérvételre, mint más
a moziba, *mert a vér mindent megmutat*,
elcsodálkozna, gyakorlott hipochonder,
hogy a kórboncnok sem találta a rák
kiinduló okát, annyi volt már az áttét,
különösen *rapid* lefolyás.

Trafik

Kötényéből csempészte elő,
csak öregapád meg ne lássa,
nagyanyám dugipénzéből a Gállosnál
gombfocicsapatot vettem,
meg omlós cukorkát, a falábú
idősebb testvér, első világháborús
veterán úgy ült a sarokban,
mint késsel faragott Buddha, mégis
eleven cégér, félttem is tőle,
s máig visszasírom a bazár
zsúfolt melegét, a keménykalapot
egy slampos korban, apámat is
megloptam, hogy megvehessem
az Aranycsapatot, szentül
hittem a 6:3 örökét,
mint abban is, hogy a trafikot
mindenhol Gállosnak hívják.

